

اثر گاز رقیق کننده بر روی پوشش دهی سطحی یک نانوذره در پلاسمای متان

معصومه رعیت نیا^{*}، غلامرضا فروتن^۲^۱گروه فیزیک، دانشکده علوم پایه، دانشگاه صنعتی سهند تبریز، شهر سهند، تبریز.^۲گروه فیزیک، دانشکده علوم پایه، دانشگاه صنعتی سهند تبریز، شهر سهند، تبریز.آدرس رایانه نویسنده مسئول : foroutan@sut.ac.ir

کلید واژه: پلاسمای متان، پوشش سطحی، نانوذره

چکیده

مدل چند سیالی پلاسمای متان با مدل سطحی نهشت برای بررسی اثرات گازهای رقیق کننده مختلف بر روی پوشش دهی سطحی یک نانوذره در پلاسمای متان ترکیب شده است. Ar, He₂ و H₂ به عنوان گازهای رقیق کننده انتخاب شده و CH₂, CH₃ و H به عنوان رادیکالهای شرکت کننده در رشد فیلم در نظر گرفته می‌شوند. نتایج شبیه سازی نشان می‌دهند که بالاترین پوشش سطحی رادیکال هیدروکربنی CH₃ مربوط به ترکیب H₂/CH₄ است. نسبت H/C فیلم در همه ترکیبات با زمان کاهش می‌یابد.

The effect of diluent gas on the surface coating of a nanoparticle in methane plasma

Masoumeh Rayatnia¹, Gholamreza Foroutan²¹ Physics Department, Faculty of Science, Sahand University of Technology, 51335--1996, Tabriz, Iran.² Physics Department, Faculty of Science, Sahand University of Technology, 51335--1996, Tabriz, Iran.*corresponding e-mail: foroutan@sut.ac.ir

Abstract

Multi-fluid plasma model is combined with surface deposition model to investigate the effects of different diluent gases on the surface coating of a nanoparticle in a methane plasma. Ar, He, and H₂ are chosen as diluent gases and CH₃, CH₂, and H are considered as the species participating in the film growth. The results of simulations show that the highest surface coverage of CH₃ hydrocarbon radical belongs to the H₂/CH₄ mixture. The film H/C ratio decreases with time in all the mixtures.

Keywords: Methane plasma, Surface coverage, Nanoparticle

مقدمه

پوشش دهی نانوذرات، تکنیک پلاسمایی به دلیل مزیت‌های بیشماری مانند دمای پردازش پایین، نهشت یکنواخت، سازگاری با محیط زیست و اصلاح سطح بدون تأثیر بر خواص حجمی، نسبت به سایر روش‌ها ترجیح داده می‌شود. در این راستا پوشش دهی سطح نانوذرات با فیلم‌های نازک کربنی در یک پلاسمای دمای پایین توسط محققین مختلفی مورد مطالعه قرار گرفته است [1 – 3]. گستره‌ی کاربردها از پوشش‌های زیست سازگار و فیلم‌های نازک مقاوم در برابر سایش تا مواد الکترونیکی می‌باشد. در تمام این کاربردها گاز خوراک تفکیک و یونیزه شده و تولید رادیکال‌ها و یون‌های مختلف

امروزه نانوذرات به دلیل داشتن ویژگی‌های منحصر‌بفرد به طور گستردۀ‌ای در کاربردهای مختلف مانند اپتیک، الکترونیک، صنایع رنگ، پزشکی، داروسازی و تولید کاتالیست‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. اما نانوذرات در اغلب موارد برای رسیدن به خواص سطحی مطلوب همچون چسبندگی، آبگریزی، آبدوستی، قابلیت چاپ و یا مقاومت در برابر خوردگی نیاز به پوشش دهی سطحی دارند. در میان تکنیک‌های مختلف موجود برای اصلاح سطح و

سازی می شود. λ مسافت آزاد میانگین بوده و با استفاده از رابطه زیر به دست می آید:

$$\lambda = 0.5 \left(\frac{100}{P_{tot}} \right) \left(\frac{T_{gas}}{500} \right), \quad (1)$$

که در آن P_{tot} فشار گاز و T_{gas} دمای گاز می باشد. کره خلاء بدون برخورد درنظر گرفته شده و به جز واکنش های مربوط به سطح ذره هیچ واکنشی در این ناحیه اتفاق نمی افتد. دومین ناحیه از کره خلاء تا بینهایت گستردۀ شده است و با استفاده از روش سیالی مدل سازی می شود. این دو ناحیه توسط تطبیق شارها به یکدیگر مربوط می شوند. رابطه میان شار روی سطح ذره (Γ_{pj}) و شار در $r_p + \lambda$ ($\Gamma_{\lambda j}$) برابر است با:

$$\Gamma_{\lambda j} = \Gamma_{pj} \left(\frac{r_p}{r_p + \lambda} \right)^2. \quad (2)$$

در خارج از کره خلاء از یک مدل سیالی یک بعدی شامل معادلات موازنۀ برای چگالی گونه ها و معادله سوق-پخش برای شارهای گونه های مختلف استفاده می شود:

$$\frac{\partial C_j}{\partial t} = -\frac{1}{r^2} \frac{\partial}{\partial r} (r^2 \Gamma_j) + \omega_j, \quad (3)$$

$$\Gamma_j = -D_j \frac{\partial C_j}{\partial r} \mp C_j \mu_j \frac{\partial \varphi}{\partial r}, \quad (4)$$

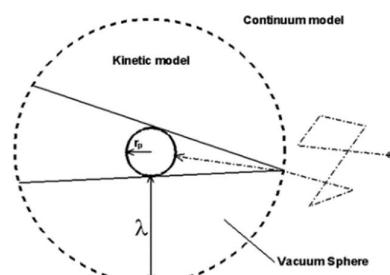
در معادلات فوق، C_j ، Γ_j و ω_j به ترتیب چگالی، شار خالص گونه j در مکان r و ترم چشمۀ برای گونه مورد نظر می باشد که با استفاده از ثابت آهنگ واکنش هایی که گونه منتخب در آن شرک می کند، محاسبه می شود. D_j و φ به ترتیب ضریب پخش، ضریب تحرك گونه j و پتانسیل الکتریکی با علامت مشت برای الکترون و علامت منفی برای یون می باشد. پتانسیل الکتریکی ظاهر شده در معادله پیوستگی با استفاده از معادله پواسون $\frac{1}{r^2} \frac{d}{dr} (r^2 \frac{d\varphi}{dr}) = -\frac{e}{\epsilon_0} (\sum_{j=ion} C_j - C_e)$ به دست می آید. اما شار گونه ها درون کره خلاء ($r < \lambda + r_p$) با استفاده از تئوری جنبشی محاسبه می شود. برای گونه هایی که بر روی ذره جذب می شوند، شار ورودی به سطح ذره به چگالی گونه در همان نقطه به وسیله رابطه زیر مربوط می شود:

$$\Gamma_{pj} = -\frac{C_{pj}}{4} \left(\frac{8k_b T_j}{\pi m_j} \right)^{\frac{1}{2}} \gamma_j, \quad (5)$$

در فاز گازی می کند. شارهای فرودی این ذرات به سطح نانوذرات غوطه ور در پلاسما باعث تشکیل فیلم سطحی می شود. به طور معمول گازهای هیدروکربنی نظیر CH_4 ، C_2H_2 و C_2H_4 به عنوان گاز خوراک جهت نهشت فیلم های نازک کربنی روی سطح استفاده می شوند. از طرف دیگر تخلیه های پلاسمایی همواره شامل یک یا ترکیبی از گازهای رقیق کننده هماند هیدروژن، آرگون و هلیوم هستند. این گازها با تأثیر بر چگالی پلاسما و انرژی یون ها و همچنین افزایش گونه های یونی و خنثی در سطح فیلم در حال رشد می توانند بر روند نهشت و خصوصیات فیلم تأثیر گذار باشند. چگالی یون ها و رادیکال های موجود در پلاسما بسته به گاز رقیق کننده در یک پلاسمای هیدروکربنی می تواند متغیر باشد. در این کار، با استفاده از یک مدل خودسازگار، شامل مدل تخلیه پلاسمایی و مدل نهشت سطحی، پوشش دهنده سطح یک نانوذره غوطه ور در یک پلاسمای متان فشار پایین مورد شبیه سازی کامپیوترا قرار گرفته و اثرات رقیق کننده های Ar و He بر روی پوشش های سطحی، شارهای لایه نشانی و ساختار فیلم بررسی می گردد.

تئوری و معادلات حاکم

مدل ما شامل یک ذره کروی منفرد با شعاع r_p غوطه ور در یک پلاسمای فشار پایین نامحدود با یک میدان الکتریکی مقارن است (شکل ۱).

شکل ۱. تصویر فیزیکی از مدل.

فضای اطراف ذره به دو ناحیه تقسیم می شود. ناحیه اول یک پوسته کروی به شعاع داخلی r_p و شعاع خارجی $r_p + \lambda$ است که به عنوان کره خلاء درنظر گرفته شده و توسط تئوری جنبشی مدل

به دست می‌آید. در این رابطه شار هیدروژن ورودی با $\Gamma_{H,in} = 2\Gamma_{CH_4^+} + \Gamma_{CH_3^+} + \Gamma_{ion}\theta_{CH_3}y_d$ و شار خروجی با $\Gamma_{H,out} = \frac{c_b(1-\theta_t)}{4-c_b}v_0\sigma_{bulk}\Gamma_H + \Gamma_{ion}(1-\theta_t)y_{ch}$ داده می‌شوند. همچنین شارهای ورودی و خروجی کربن با $\Gamma_{c,in} = \Gamma_{ion} + \Gamma_{ion}(\theta_{CH_3} + \theta_{CH_2})y_d$ و $\Gamma_{c,out} = \frac{(1-\theta_t)}{4-c_b}v_0\sigma_{bulk}\Gamma_H + \Gamma_{ion}(1-\theta_t)y_{sp}$ داده می‌شوند [4]. پارامترهای شبیه‌سازی در جدول (۱) تنظیم شده است.

جدول ۱. پارامترهای استفاده شده در شبیه‌سازی

مقدار	نماد	پارامتر
۰.۶۵ eV	E_{des}	انرژی فعالسازی واجذب
۱	s_0	ضریب چسبندگی
$6.8 \times 10^{-16} \text{ cm}^2$	σ_{ads}	سطح مقاطع برای واکنشهای جذبی
10^{-12} s	τ_0	فراکنس واجذب
$1.3 \times 10^{15} \text{ cm}^{-2}$	v_0	تعداد مکانهای جذب به ازای واحد سطح
$6.8 \times 10^{-16} \text{ cm}^2$	σ_{bulk}	سطح مقاطع برای واکنش اچینگ
۰.۵	y_{ch}	بازده کندوپاش

نتایج شبیه‌سازی و بحث

شکل ۲ تحول زمانی پوشش سطحی رادیکال‌های CH_3 , CH_2 و H و همچنین پوشش سطحی کل را برای سه گاز رفیق کننده مختلف نشان می‌دهد. در این شبیه‌سازی شاعر نانوذره 30 nm , فشار گاز 50 mtorr , دمای الکترونی $1/5 \text{ eV}$ و دمای گاز و دمای یونها برابر با دمای اتاق در نظر گرفته شده است. همانطور که از شکل مشاهده می‌شود پوشش سطحی غالب مربوط به رادیکال CH_3 بوده و بیشترین مقدار آن برای گاز هیدروژن و هیدروکربنی می‌باشد. برای توضیح این مطلب در شکل ۳ شار فرودی رادیکال‌های مختلف و یونها به سطح ذره نشان داده شده است. همانگونه که از شکل مشخص است میزان شار یونی که به سطح ذره می‌رسد برای گاز آرگون بیشتر از هیدروژن و هلیوم می‌باشد. همچنین با گذشت زمان شاهد افزایش شار یونی برای هر سه گاز هستیم. با افزایش شار یون‌های فرودی، رادیکال‌های

که در آن r_p چگالی گونه در لبه ذره است که برابر با مقدار آن در لبه کره خلا ($r = \lambda + r_p$) می‌باشد. γ_j بیان کننده برهمنکش الکترواستاتیکی بین گونه‌ها و ذره می‌باشد که برای الکترون‌ها با رابطه $\gamma_j = \exp(eQ_p/4\pi r_p \epsilon_0 k_b T_j)$ و برای یون‌ها با $\gamma_j = 1 - eQ_p/4\pi r_p \epsilon_0 k_b T_j$ داده می‌شود.

با استفاده از مدل سطحی رشد فیلم کربنی بر روی سطح نانوذره از طریق نهشت گونه‌های CH_2 , CH_3 و H بر روی سطح، مورد بررسی قرار گرفته و پوشش‌های سطحی برای هریک از گونه‌ها محا سبه می‌شود. از جمله فرآیندهای سطحی مهم در لایه نشانی، جذب فیزیکی ذرات و به دنبال آن اتصال خشی‌ها به سطح ذره می‌باشد. گونه‌های جذب فیزیکی شده می‌توانند از سطح آزاد شده و یا در واکنش با هیدروژن‌های اتمی فرودی از پلاسما محصولات فاز گازی را نتیجه دهند. همچنین رادیکال‌های هیدروکربنی جذب شده می‌توانند در اثر برخورد یون‌های پلاسما به سطح فیلم در حال رشد جذب شیمیابی شوند (استیچینگ یونی). یون‌های پلاسما همچنین می‌توانند به طور مستقیم جذب شده و باعث نهشت کربن و هیدروژن در فیلم کربنی در حال رشد شوند. یکی از فرآیندهای اتلاف برای پوشش‌های سطحی هیدروکربنی، تفکیک حرارتی رادیکال‌های جذب شده می‌باشد همچنین فرآیندهای اچینگ و کندوپاش باعث زدودن فیلم نهشت یافته می‌شوند.

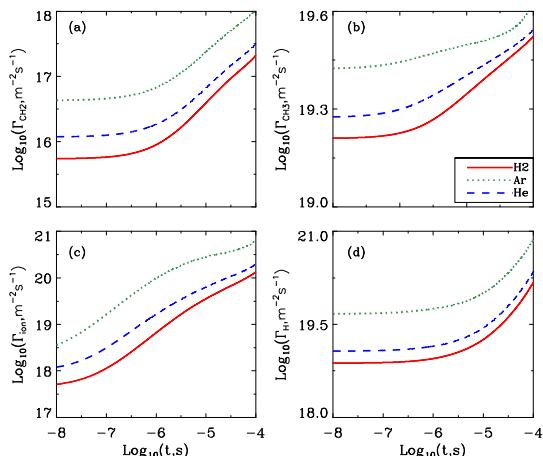
رابطه کلی معادله موازنۀ جرم به واسطه فرآیندهای فوق برای گونه‌های $\text{CH} = \text{CH}_2$, CH_3 و H به صورت زیر است [4]:

$$\Gamma_{CH}s_{0,CH}(1-\theta_t) - \theta_{CH}\frac{v_0}{\tau_0}\exp\left(-\frac{E_{des}}{k_b T_p}\right) - \Gamma_i\theta_{CH}y_d - \theta_{CH}v_0\sigma_{ads}\Gamma_H - \theta_{CH}\frac{v_0}{\tau_0}\exp\left(-\frac{\delta E_i}{k_b T_p}\right) = 0, \quad (6)$$

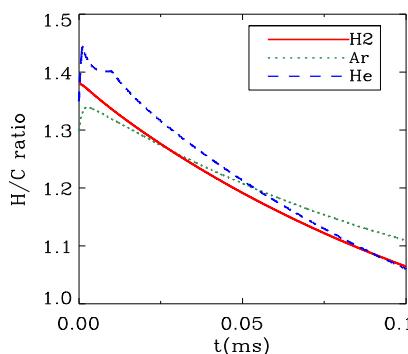
$$\Gamma_Hs_{0,H}(1-\theta_t) - \theta_H\frac{v_0}{\tau_0}\exp\left(-\frac{E_{des}}{k_b T_p}\right) - \theta_Hv_0\sigma_{ads}\Gamma_H = 0. \quad (7)$$

در رابطه فوق $\theta_t = \theta_{CH} + \theta_H$ پوشش سطحی کل است. با حل روابط فوق پوشش سطحی هریک از گونه‌ها به دست می‌آید. نسبت هیدروژن به کربن در فیلم در حال رشد از

$$c_b = \text{H/C} = \frac{\Gamma_{H,in} - \Gamma_{H,out}}{\Gamma_{c,in} - \Gamma_{c,out}}, \quad (8)$$

شکل ۳. شار فرودی رادیکال‌های خشی هیدروکربنی (Γ_{CH_3} , Γ_{CH_2}) هیدروژنی (Γ_{H}) و یونی (Γ_{ion}) به سطح ذره بر حسب زمان برای سه گاز رقیق کننده مختلف H_2 , Ar , He

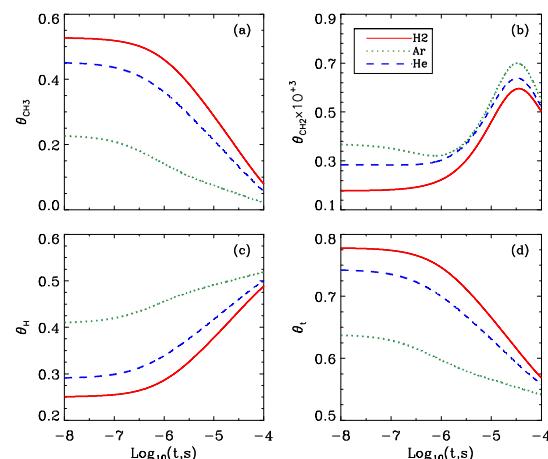

شکل ۴. نسبت هیدروژن به کربن (H/C) در فیلم کربنی در حال رشد بر حسب زمان برای سه گاز رقیق کننده مختلف H_2 , Ar , He

نتیجه‌گیری

نتایج شبیه سازی نهشت فیلم آمورف کربنی روی نانوذرات غوطه‌ور در پلاسمای متان رقیق شده با گازهای Ar , He و H_2 نشان می‌دهند که استفاده از گاز آرگون به عنوان گاز رقیق کننده شار یونی فرودی به سطح نانوذره را افزایش می‌دهد. درنتیجه افزایش میزان ترکیب یونها با رادیکال‌های هیدروکربنی جذب فیزیکی شده، موجب کاهش پوشش‌های سطحی هیدروکربنی و افزایش پوشش سطحی هیدروژنی می‌شود. همچنین با گذشت زمان و افزایش شار هیدروژن اتمی فرودی به سطح ذره، اچینگ فیلم نهشت یافته موجب

هیدروکربنی بیشتری بر روی سطح ذره با این یون‌ها وارد و اکنکش شده و لایه جذبی را ترک کرده و تبدیل به فیلم می‌شوند (استیچینگ یونی) و بدین ترتیب پوشش سطحی θ_{CH_3} با گذشت زمان کاهش یافته و مکان‌های سطحی بیشتری آزاد می‌شود. از آنجا که فرآیند استیچینگ یونی تنها برای رادیکال‌های هیدروکربنی اتفاق می‌افتد و برای اتم‌های H این فرآیند را نداریم، شاهد افزایش پوشش سطحی H با زمان هستیم. شار رادیکال‌های CH_3 و H که به سطح ذره می‌رسند بیشتر از رادیکال‌های CH_2 می‌باشد بنابراین پوشش سطحی H نسبت به CH_3 و CH_2 کمتر می‌باشد.

شکل ۲. پوشش سطحی رادیکال‌های هیدروکربنی (θ_{CH_3} , θ_{CH_2}) و پوشش کل (θ_t) بر حسب زمان برای سه گاز رقیق کننده مختلف H_2 , Ar , He

نسبت هیدروژن به کربن در فیلم در حال رشد بر روی سطح ذره بر حسب زمان برای سه گاز رقیق کننده H_2 , Ar و He در شکل ۴ نشان داده شده است. همانگونه که مشاهده می‌کنیم با گذشت زمان نسبت هیدروژن به کربن برای هر سه گاز کاهش می‌یابد. زیرا با افزایش شار هیدروژنی فرودی به سطح ذره (شکل ۳) کسر بیشتری از قسمت غیرپوشیده سطح در معرض اچینگ قرار می‌گیرد که موجب آزاد شدن هیدروژن اتمی از ساختار فیلم روی سطح ذره می‌شود.

رهاسازی هیدروژن از ساختار فیلم شده که این به نوبه خود موجب کاهش H/C در فیلم می‌شود. لذا رقیق کردن با آرگون نسبت به دیگر رقیق کننده‌ها در اولویت است.

مراجع

- [1] Cao, J. and Matsoukas, M (2002). Deposition kinetics on particles in a dusty plasma reactor. *Journal of applied physics*, 92, 2916-2922.
- [2] Yarin, A. L., Rovagnati, B., Mashayek, F and Matsoukas, T (2006). A reaction model for plasma coating of nanoparticles by amorphous carbon layers. *Journal of applied physics*, 99, 064310-12.
- [3] Pourali, N., Foroutan, G (2015). Simulation study of nanoparticle coating in a low pressure plasma reactor. *Physics of plasmas*, 22, 023503-11.
- [4] Mantzaris, N. V., Gogolides, E (1995). Surface and plasma simulation of deposition process: CH₄ plasmas for the growth of diamondlike carbon. *Journal of applied physics*, 79, 3718-3729.